

fodselsdagstale.dk

Så. Klubhuset. Winther fylder halvtreds.

Jeg har fået to minutter af bestyrelsen, og jeg tror, det er, fordi de er bange for, hvad jeg kan nå på tre.

Thomas og jeg har spillet på samme hold i toogtyve sæsoner. Det er tre oprykninger, en nedrykning, som vi ikke taler om, og et ukendt antal skader.

Og så er der lillefingeren.

I kender historien. Det gør I, fordi han har fortalt den ved hver eneste julefrokost siden 2011. Vi havde ingen udskiftere. Han brækkede lillefingeren i første halvleg. Han spillede kampen færdig. Han scorede.

Han har brugt fjorten år på at fortælle om det. Og det skal han blive ved med. Det er hans.

Men det, jeg gerne vil sige i dag, handler ikke om fodbold.

I 2018 mistede Thomas sin far. Vi mødte op, hele holdet, i kirken. Og bagefter kom Thomas hen til mig, og det eneste, han sagde, var: I kom.

Det er tre år efter gået op for mig, hvorfor vi kom. Vi kom, fordi Thomas altid selv kommer.

Han er den, der ringer. Når nogen på holdet er blevet fyret, når nogen er blevet skilt, når nogen bare er forsvundet fra træningen i tre uger. Så ringer Winther. Ikke for at snakke om det. For at spørge, om man kommer på torsdag.

Det har han gjort i toogtyve år, og det har holdt sammen på mere end et

fodboldhold.

[Lav din egen personlige tale på fodselsdagstale.dk](https://fodselsdagstale.dk)

Thomas, vi ønsker dig flere sæsoner, et knæ der holder, og at Ida når præcis derhen, hvor hun gerne vil.

Og så vil vi gerne have lov at sige det højt, mens du er halvtreds og ikke kan løbe fra os.

Du er en god mand, Winther.

Skål. Tillykke med de halvtreds.

Denne tale blev lavet med fodselsdagstale.dk. Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu på fodselsdagstale.dk

Lav din egen personlige tale på fodselsdagstale.dk